Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2024/3115

16.12.2024

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2024/3115

av den 27 november 2024

om ändring av förordning (EU) 2016/2031 vad gäller fleråriga inventeringsprogram, anmälningar om förekomst av reglerade icke-karantänskadegörare, tillfälliga undantag från importförbud och från särskilda importkrav samt fastställande av förfaranden för att bevilja dessa, tillfälliga importkrav för högriskväxter, högriskväxtprodukter och andra högriskföremål, fastställande av förfaranden för förtecknande av högriskväxter, innehållet i sundhetscertifikat och användning av växtpass samt vad gäller vissa rapporteringskrav för avgränsade områden och inventeringar av skadegörare och om ändring av förordning (EU) 2017/625 vad gäller vissa anmälningar om bristande efterlevnad

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Mer tydlighet, öppenhet och samstämmighet behövs för att säkerställa att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 ([3]) genomförs korrekt, eftersom friska växter är grundläggande för en hållbar produktion inom jordbruk och trädgårdsodling och bidrar till en tryggad livsmedelsförsörjning och säkra livsmedel samt till att skydda miljön mot skadegörare.

(2) I förordning (EU) 2016/2031 fastställs bestämmelser om skyddsåtgärder mot växtskadegörare. Bestämmelserna omfattar klassificering och förtecknande av reglerade skadegörare, krav avseende införsel till och förflyttning inom unionens territorium av vissa växter, växtprodukter och andra föremål, inventeringar, anmälningar av utbrott, åtgärder för att utrota skadegörare om de påträffas inom unionens territorium samt certifiering.

(3) Förordning (EU) 2016/2031 innehåller dessutom ett antal rapporteringskrav när det gäller inrättande av avgränsade områden och inventeringar av EU-karantänskadegörare, prioriterade skadegörare och karantänskadegörare för skyddade zoner. Dessa rapporteringskrav spelar en viktig roll för att säkerställa korrekt övervakning och kontroll av efterlevnaden av lagstiftning. Det är dock viktigt att rationalisera och förenkla dessa krav i linje med kommissionens meddelande av den 16 mars 2023 med titeln *EU:s konkurrenskraft på lång sikt – efter 2030* och att främja harmoniserade, standardiserade och digitaliserade förfaranden för att säkerställa att dessa krav uppfyller sina avsedda ändamål och för att minska byråkratin och samtidigt begränsa den administrativa och ekonomiska bördan.

(4) I enlighet med artikel 18.6 i förordning (EU) 2016/2031 ska medlemsstaterna senast den 30 april varje år till kommissionen och övriga medlemsstater anmäla det antal avgränsade områden som inrättats och var de ligger, vilka skadegörare som berörs samt vilka åtgärder som vidtagits under föregående kalenderår.

([1]) EUT C, C/2024/1588, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1588/oj.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 18 november 2024.
([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 av den 26 oktober 2016 om skyddsåtgärder mot växtskadegörare, ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 228/2013, (EU) nr 652/2014 och (EU) nr 1143/2014 samt om upphävande av rådets direktiv 69/464/EEG, 74/647/EEG, 93/85/EEG, 98/57/EG, 2000/29/EG, 2006/91/EG och 2007/33/EG (EUT L 317, 23.11.2016, s. 4).

(5) Erfarenheterna från tillämpningen av förordning (EU) 2016/2031 visar att det för samordningen av policyn inom växtskyddsområdet på unionsnivå är ändamålsenligare att anmäla de avgränsade områdena omedelbart efter det att de har inrättats. En medlemsstats omedelbara anmälan av avgränsade områden hjälper övriga medlemsstater, kommissionen och yrkesmässiga aktörer att få kännedom om den berörda skadegörarens förekomst och spridning och att besluta om vilka åtgärder som bör vidtas därnäst. Därför är det lämpligt att i artikel 18.6 i förordning (EU) 2016/2031 fastställa en skyldighet för medlemsstaterna att anmäla de avgränsade områdena till kommissionen och övriga medlemsstater omedelbart efter inrättandet, tillsammans med de skadegörare som berörs och de respektive åtgärder som vidtagits. En sådan skyldighet skulle inte medföra någon ny administrativ börda, eftersom den redan föreligger enligt punkt 7.1 i bilaga I till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1715 ([4]) och tillämpas av alla medlemsstater. Att fastställa denna skyldighet i artikel 18.6 i förordning (EU) 2016/2031 skulle ytterligare förtydliga de tillämpliga reglerna när det gäller avgränsade områden, med förutsättningen att motsvarande skyldighet i genomförandeförordning (EU) 2019/1715 avskaffas för att undvika överlappningar mellan de berörda bestämmelserna.

(6) Erfarenheterna från tillämpningen av artikel 18.6 i förordning (EU) 2016/2031 visar dessutom att medlemsstaternas skyldighet att senast den 30 april varje år till kommissionen och övriga medlemsstater anmäla det antal avgränsade områden som inrättats och var de ligger, vilka skadegörare som berörs och vilka respektive åtgärder som vidtagits under det föregående kalenderåret endast medför en administrativ börda och inte tillför något praktiskt värde i förhållande till skyldigheten att omedelbart anmäla avgränsade områden. Den motsvarande bestämmelsen bör därför strykas från den artikeln.

(7) För att rationalisera rapporteringsskyldigheterna och förbättra digitaliseringen av rapporteringen bör den omedelbara anmälan av avgränsade områden ske via det elektroniska anmälningssystem som avses i artikel 103 i förordning (EU) 2016/2031. För enhetlighetens skull bör även anmälningar enligt artikel 19.2 till följd av upptäckten av en förekomst av den berörda skadegöraren i buffertzonen och upphävanden av de avgränsade områdena enligt artikel 19.4 i den förordningen ske via det elektroniska anmälningssystemet.

(8) Erfarenheten har visat att medlemsstaterna vid vissa tillfällen behöver stöd från experter för att snabbt kunna vidta åtgärder mot nya utbrott av vissa skadegörare på sina territorier. Därför bör en krisgrupp för växtskydd inom unionen (*krisgruppen för växtskydd*) inrättas i syfte att på medlemsstaternas begäran ge akut stöd när det gäller de åtgärder som ska vidtas enligt artiklarna 10–19, 27 och 28 i förordning (EU) 2016/2031 avseende EU-karantänskadegörare och de åtgärder som ska vidtas enligt artikel 30 i den förordningen. För att skydda unionens territorium mot möjliga utbrott vilka inträffar i tredjeländer som gränsar till unionens territorium eller vilka utgör en överhängande växtskyddsrisk för det territoriet, skulle krisgruppen för växtskydd också kunna finnas tillgänglig för att, på begäran av en eller flera medlemsstater eller av det berörda tredjelandet, ge tredjeländer akut stöd när det gäller utbrott inom deras territorier av EU-karantänskadegörare och skadegörare som omfattas av de åtgärder som antagits enligt artikel 30 i den förordningen.

(9) För att säkerställa att krisgruppen för växtskydd fungerar väl bör kommissionen fastställa regler för hur den ska utses och för dess sammansättning och finansiering. För att säkerställa bättre samordning och effektivitet bör medlemmarna i krisgruppen för växtskydd utses av kommissionen, i samråd med de berörda medlemsstaterna eller tredjeländerna, bland experter som föreslås av medlemsstaterna, och dessa experter bör ha olika specialiteter inom växtskydd.

(10) I enlighet med artiklarna 22.3, 24.2 och 34.2 i förordning (EU) 2016/2031 ska medlemsstaterna senast den 30 april varje år rapportera till kommissionen och övriga medlemsstater om resultaten av de inventeringar som genomförts under föregående kalenderår avseende förekomsten av vissa skadegörare inom unionens territorium, nämligen EU-karantänskadegörare, skadegörare som omfattas av de åtgärder som antagits enligt artiklarna 29 och 30 i den förordningen, prioriterade skadegörare och karantänskadegörare för skyddad zon. Dessutom föreskrivs i artikel 23.2 i förordning (EU) 2016/2031 att medlemsstaterna på begäran ska anmäla sina fleråriga inventeringsprogram till kommissionen och övriga medlemsstater i samband med att de inrättas. För att rationalisera rapporterings-skyldigheterna och förbättra digitaliseringen av rapporteringen bör de berörda artiklarna ändras på så sätt att det specificeras att dessa anmälningar ska lämnas in via det elektroniska anmälningssystem som avses i artikel 103 i den förordningen.

([4]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1715 av den 30 september 2019 om fastställande av bestämmelser för ett datoriserat informationshanteringssystem för offentlig kontroll och dess systemkomponenter (Imsoc-förordningen) (EUT L 261, 14.10.2019, s. 37).

(11) I enlighet med artikel 23.1 tredje stycket i förordning (EU) 2016/2031 ska de fleråriga inventeringsprogrammen upprättas för en period på fem till sju år. För att hantera utmaningarna med genomförandet av de fleråriga inventeringsprogrammen och minska den administrativa bördan för de behöriga myndigheterna bör denna period förlängas till tio år, och programmen bör vara föremål för översyn och uppdatering.

(12) I artikel 30.1 andra stycket i förordning (EU) 2016/2031 anges att om kommissionen finner att en skadegörare uppfyller kriterierna för skadegörare som inte förtecknats som EU-karantänskadegörare i avsnitt 3 underavsnitt 2 i bilaga I till den förordningen, ska den omedelbart genom genomförandeakter anta åtgärder för en begränsad tidsperiod med avseende på de risker som denna skadegörare medför.

(13) Vid genomförandet av den bestämmelsen har vissa medlemsstater uttryckt osäkerhet i fråga om den exakta omfattningen av begreppet *åtgärder*, särskilt huruvida det omfattar åtgärder som vidtagits i samband med import eller förflyttning av varor inom unionen, för att förhindra införsel och spridning av den berörda skadegöraren inom unionens territorium. Av detta skäl och för att skapa rättslig klarhet och fullständighet bör artikel 30.1 i förordning (EU) 2016/2031 ändras så att det specifikt anges att dessa åtgärder kan omfatta förbud mot införsel till, förflyttning inom samt innehav, uppförökning eller frisläppande på unionens territorium av den berörda skadegöraren, och krav avseende införsel till och förflyttning inom unionens territorium av växter, växtprodukter och andra föremål. Samtidigt är det dock enligt artiklarna 8 och 48 i den förordningen fortfarande möjligt att vid behov bevilja undantag från dessa förbud, till exempel för relevant forsknings- eller förädlingsverksamhet med avseende på resistens eller tolerans.

(14) I artikel 41 i förordning (EU) 2016/2031 anges kravet på att förhindra förekomst av EU-karantänskadegörare på växter, växtprodukter eller andra föremål. I punkt 4 i den artikeln föreskrivs att om växter, växtprodukter eller andra föremål har förts in till eller förflyttats inom unionens territorium i strid med bestämmelserna i punkt 1 i den artikeln, ska medlemsstaterna anta de nödvändiga åtgärder som avses i unionslagstiftningen om offentlig kontroll och anmäla detta till kommissionen och övriga medlemsstater via det elektroniska anmälningssystem som avses i artikel 103 i den förordningen.

(15) Det finns dock inget krav på anmälan av bristande efterlevnad av de regler som anges i artikel 37 i förordning (EU) 2016/2031, som avser åtgärder för att förhindra förekomst av reglerade icke-karantänskadegörare på växter för plantering över de angivna tröskelvärdena vid införsel till eller förflyttning inom unionens territorium. Den artikeln bör därför ändras på så sätt att det föreskrivs att medlemsstaterna vid bristande efterlevnad av kraven för reglerade icke-karantänskadegörare ska vidta de nödvändiga åtgärderna och anmäla detta till kommissionen, de övriga medlemsstaterna och det berörda tredjelandet via det elektroniska anmälningssystem som avses i artikel 103 i den förordningen.

(16) Följaktligen bör artikel 104 i förordning (EU) 2016/2031, som avser anmälningar vid förekomst av skadegörare, även innehålla en hänvisning till artikel 37.10 i den förordningen.

(17) Befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera förordning (EU) 2016/2031 genom att fastställa förfarandet för att förteckna högriskväxter, högriskväxtprodukter och andra högriskföremål enligt artikel 42.1 i den förordningen. Detta förfarande bör innehålla följande inslag: framtagande av uppgifter för bedömningen av högriskväxter, högriskväxtprodukter och andra högriskföremål, de åtgärder som ska vidtas efter det att dessa uppgifter har tagits emot, förfarandena för den bedömningen samt hanteringen av dokumentation med avseende på konfidentialitet och dataskydd. Detta är nödvändigt eftersom erfarenheterna har visat att ett specificerat förfarande för förtecknande av högriskväxter skulle kunna säkerställa öppenhet och konsekvens för medlemsstaterna, tredjeländerna och de berörda yrkesmässiga aktörerna. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([5]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

([5]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(18) I vissa fall är det lämpligt att tillåta införsel till unionens territorium av vissa växter, växtprodukter eller andra föremål från vissa tredjeländer, med avvikelse från det förbud som fastställs enligt artikel 40.1 i förordning (EU) 2016/2031 eller från de särskilda och likvärdiga krav som fastställs i den genomförandeakt som antagits i enlighet med artikel 41.2 i den förordningen. Växterna, växtprodukterna och andra berörda föremål förtecknas för närvarande i bilagorna VI och VII till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/2072 ([6]). Det rör sig om fall där kommissionen har erhållit uppgifter som motiverar att tillfälliga undantag antas med krav som är likvärdiga med eller strängare än dem som avses i artikel 41 i förordning (EU) 2016/2031, eller där ett tredjeland har lämnat in en begäran om undantag och lämnat skriftliga garantier för att de åtgärder som landet tillämpar på sitt territorium är ändamålsenliga när det gäller att reducera den relevanta risken från dessa växter, växtprodukter eller andra föremål och en bedömning har visat att risken för unionens territorium kan reduceras till en acceptabel nivå genom tillämpning av vissa tillfälliga åtgärder som anges i avsnitt 1 punkterna 2 och 3 i bilaga II till förordning (EU) 2016/2031.

(19) För tydlighetens, konsekvensens och öppenhetens skull bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter som föreskriver sådana undantag. För fullständighetens skull bör i dessa akter också fastställas de tillfälliga och proportionella åtgärder som är nödvändiga för att reducera den berörda växtskyddsrisken till en acceptabel nivå. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([7]).

(20) För att säkerställa att dessa genomförandeakter ses över i tid bör tillämpningsperioden för samtliga dessa inte vara längre än fem år. I undantagsfall bör det, om det är motiverat på grundval av en uppdaterad bedömning, vara möjligt att förnya denna period, och kraven för det berörda undantaget bör kunna ändras i syfte för att motverka eventuella växtskyddsrisker.

(21) Dessutom bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera förordning (EU) 2016/2031 med inslag rörande det förfarande som ska följas för att bevilja tillfälliga undantag från artiklarna 40.2 och 41.2 i den förordningen. Detta är nödvändigt eftersom erfarenheten sedan antagandet av förordning (EU) 2016/2031 har visat att ett standardiserat förfarande för att bevilja sådana tillfälliga undantag behövs för att garantera öppenhet och konsekvens för medlemsstaterna, tredjeländerna och de berörda yrkesmässiga aktörerna.

(22) I enlighet med artikel 42.4 i förordning (EU) 2016/2031 ska en växt, en växtprodukt eller ett annat föremål avlägsnas från förteckningen över högriskväxter, högriskväxtprodukter och andra högriskföremål om det på grundval av en riskbedömning dras slutsatsen att införsel av dessa till unionens territorium ska omfattas av förbud, särskilda krav eller inga krav alls. Erfarenheterna från tillämpningen av den artikeln har dock visat att införsel av dessa varor till unionens territorium i vissa fall kan bli föremål för särskilda åtgärder som reducerar den berörda växtskyddsrisken till en acceptabel nivå, medan det för vissa av de relevanta skadegörarna ännu inte har gjorts en fullständig bedömning. Därför bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att stryka växter, växtprodukter eller andra föremål från den förteckning över högriskväxter, högriskväxtprodukter eller andra högriskföremål som antagits enligt artikel 42.3 i förordning (EU) 2016/2031, om de utgör en växtskyddsrisk som ännu inte har bedömts fullt ut och om ingen genomförandeakt ännu har antagits för dessa enligt artikel 42.4 i den förordningen. För att reducera eventuella växtskyddsrisker till en acceptabel nivå bör det i genomförandeakter som antas enligt dessa befogenheter fastställas tillfälliga åtgärder för införsel av dessa växter, växtprodukter och andra föremål till unionens territorium, som bör begränsas till en period som är lämplig och rimlig för att utföra den fullständiga bedömningen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

(23) I enlighet med artikel 44.1 a i förordning (EU) 2016/2031 ska kommissionen på ett visst tredjelands begäran fastställa likvärdiga krav genom en genomförandeakt, om det berörda tredjelandet säkerställer, genom att under sin offentliga kontroll vidta en eller flera specificerade åtgärder, en växtskyddsnivå som motsvarar de särskilda kraven i fråga om förflyttning inom unionens territorium av de berörda växterna, växtprodukterna och andra föremålen.

([6]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/2072 av den 28 november 2019 om fastställande av enhetliga villkor för genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 vad gäller skyddsåtgärder mot växtskadegörare, och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 690/2008 och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2019 (EUT L 319, 10.12.2019, s. 1).

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(24) Erfarenheterna från tillämpningen av den bestämmelsen har visat att det varken är tillräckligt eller möjligt att fastställa krav som endast motsvarar de särskilda kraven för förflyttning av växter, växtprodukter och andra föremål inom unionens territorium om sådana krav för förflyttning inte finns. Detta är ofta fallet i praktiken, när unionsreglerna avser skadegörare som endast förekommer i tredjeländer och inte inom unionens territorium och när endast krav för införsel av varor till unionens territorium har antagits.

(25) Av detta skäl bör den växtskyddsnivå som krävs i det berörda tredjelandet också vara likvärdig med de tillämpliga särskilda kraven för införsel till unionens territorium av de berörda växterna, växtprodukterna och andra föremålen från alla eller vissa tredjeländer.

(26) I enlighet med artikel 71.2 i förordning (EU) 2016/2031 ska det under rubriken ”Tilläggsdeklaration” i sundhetscertifikatet anges vilket specifikt krav som är uppfyllt i de fall där det i respektive genomförandeakt som antagits enligt artiklarna 28.1, 28.2, 30.1, 30.3, 37.2, 41.2, 41.3, 54.2 och 54.3 i den förordningen finns flera möjliga alternativ vad gäller sådana krav. När detta anges ska det berörda kravets fullständiga ordalydelse återges.

(27) Den praktiska tillämpningen av förordning (EU) 2016/2031 har visat att sundhetscertifikaten också bör innehålla en hänvisning till de krav som antagits enligt artikel 37.4 i den förordningen, nämligen åtgärder för att förhindra förekomst av reglerade icke-karantänskadegörare på de berörda växterna för plantering, som avses i artikel 36 f i den förordningen, om respektive bestämmelse föreskriver flera olika alternativ för sådana krav. Detta är förenligt med strategin för EU-karantänskadegörare, eftersom artikel 71.2 i den förordningen hänvisar till den genomförandeakt som antagits enligt artikel 41.2 och 41.3 däri. Detta kommer också att ge större klarhet och förutsebarhet för de behöriga myndigheterna, de yrkesmässiga aktörerna och tredjeländerna när det gäller tillämpningen av bestämmelserna om reglerade icke-karantänskadegörare och de berörda växterna för plantering.

(28) Av detta skäl bör artikel 71.2 i förordning (EU) 2016/2031 innehålla en hänvisning till de genomförandeakter som antagits enligt artikel 37.4 däri. Dessutom bör hänvisningen till artikel 37.2 i den förordningen strykas, eftersom den inte är relevant för innehållet i tilläggsdeklarationen i ett sundhetscertifikat. Kommissionen bör säkerställa att reglerna om förekomst av reglerade icke-karantänskadegörare på växter för plantering uppdateras, senast den dag då de ändringarna börjar tillämpas, genom att anpassa de relevanta krav som fastställs i genomförandeförordning (EU) 2019/2072.

(29) Enligt artikel 81.1 i förordning (EU) 2016/2031 ska det inte krävas växtpass för förflyttning av växter, växtprodukter eller andra föremål som levereras direkt till slutanvändare, inklusive fritidsodlare. Detta undantag ska dock inte tillämpas på slutanvändare som tar emot växterna, växtprodukterna eller de andra föremålen via försäljning genom distansavtal.

(30) Sedan förordning (EU) 2016/2031 antogs har erfarenheten visat att vissa växter, växtprodukter och andra föremål i vissa fall inte bör åtföljas av ett växtpass även om de distribueras genom distansförsäljning. Därför bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter som gör det möjligt för den att föreskriva att artikel 81.1 a under vissa förhållanden inte ska tillämpas på särskilda växter, växtprodukter eller andra föremål som distribueras genom distansförsäljning. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

(31) I enlighet med artikel 88 i förordning (EU) 2016/2031 ska växtpass anbringas av de berörda yrkesmässiga aktörerna på handelsenheten för de berörda växterna, växtprodukterna och andra föremålen innan de förflyttas inom unionens territorium enligt artikel 79 eller till eller inom en skyddad zon enligt artikel 80 i den förordningen. Om sådana växter, växtprodukter eller andra föremål förflyttas i en förpackning, bunt eller behållare ska växtpasset anbringas på denna förpackning, bunt eller behållare.

(32) Handelsmetoder som grundar sig på förordning (EU) 2016/2031 har visat att det i vissa fall inte är praktiskt möjligt att anbringa växtpass på handelsenheter för vissa växter, växtprodukter eller andra föremål på grund av deras storlek, form eller andra särskilda egenskaper. I stället bör handelsenheterna för dessa växter, växtprodukter eller andra föremål få förflyttas inom unionens territorium med ett växtpass som är knutet till dem på annat sätt än genom fysiskt anbringande. Kraven i förordning (EU) 2016/2031 för utfärdande av växtpass för de berörda växterna, växtprodukterna och andra föremålen bör förbli oförändrade.

(33) Kommissionen bör därför tilldelas genomförandebefogenheter för att göra det möjligt att förflytta vissa växter, växtprodukter och andra föremål utan att ett växtpass har anbringats på handelsenheterna på grund av att deras storlek, form, förpackningssätt eller andra särskilda egenskaper gör det opraktiskt att anbringa växtpasset. I detta avseende är det nödvändigt att fastställa arrangemangen för att säkerställa att växtpasset förblir i bruk, även om det inte är anbringat, och fortfarande hänvisar till respektive växter, växtprodukter och andra föremål. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

(34) I artikel 94 i förordning (EU) 2016/2031 anges att det vid gränskontrollstationerna ska utfärdas växtpass som ersätter sundhetscertifikaten för växter, växtprodukter eller andra föremål som förs in till unionens territorium. I stället för att utfärda växtpass vid gränskontrollstationerna är det redan tillåtet för medlemsstaterna att ersätta sundhetscertifikatet med en bestyrkt kopia av det ursprungliga sundhetscertifikat som ska åtfölja förflyttningen av växten, växtprodukten eller det andra föremålet fram till dess att växtpasset utfärdas. För att bidra till digitaliseringsprocessen, minska den administrativa bördan och utöka användningen av det elektroniska anmälningssystem som avses i artikel 103 i den förordningen bör medlemsstaterna ha möjlighet att i sådana fall använda informationen i det systemet, förutsatt att det elektroniska sundhetscertifikatet eller en digital kopia av sundhetscertifikatet finns att tillgå i det systemet och görs tillgängligt på begäran av de behöriga myndigheterna. Med beaktande av de garantier om säker tillgång till handlingar som det elektroniska anmälningssystemet ger bör en sådan möjlighet inte längre begränsas till territoriet i den medlemsstat där växtskyddskontrollerna vid import utfördes. Av liknande skäl bör denna begränsning till medlemsstatens territorium inte längre gälla för användningen av bestyrkta kopior.

(35) I enlighet med artikel 99.1 i förordning (EU) 2016/2031 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter som kompletterar den förordningen genom att fastställa de uppgifter som ska ingå i specifika officiella attesteringar för växter, växtprodukter eller andra föremål, utom träemballage, som krävs enligt tillämpliga internationella standarder. Sedan förordning (EU) 2016/2031 antogs har inga sådana internationella standarder antagits, och inget förberedande arbete utförs för närvarande av någon internationell organisation för att ta fram sådana standarder. Till följd av detta är det inte möjligt att anta dessa delegerade akter och följaktligen kan växter, växtprodukter eller andra föremål inte föras in till unionens territorium med sådana officiella attesteringar som alternativ till sundhetscertifikat.

(36) Dessutom förs växter, växtprodukter och andra föremål i enlighet med vissa genomförandeakter som antagits enligt rådets direktiv 77/93/EEG ([8]) och 2000/29/EG ([9]) fortfarande in till unionens territorium åtföljda av andra officiella attesteringar än sundhetscertifikat som utfärdats i flera tredjeländer. Dessa akter är särskilt kommissionens beslut 93/365/EEG ([10]), 93/422/EEG ([11]) och 93/423/EEG ([12]) samt kommissionens genomförandebeslut 2013/780/EU ([13]). Dessa beslut har antagits i avsaknad av relevanta internationella standarder och är fortfarande i kraft.

(37) Erfarenheterna från tillämpningen av förordning (EU) 2016/2031 och besluten 93/365/EEG, 93/422/EEG, 93/423/EEG och 2013/780/EU visar att de officiella attesteringar till vilka de hänvisar ger tillräckliga garantier för växtskyddet inom unionens territorium, trots att det aldrig har funnits några relevanta internationella standarder. Av detta skäl, och för att säkerställa fortsatt användning av officiella attesteringar enligt förordning (EU) 2016/2031, bör villkoret att uppgifterna i den berörda delegerade akten ska krävas enligt tillämpliga internationella standarder strykas från artikel 99.1 i den förordningen.

([8]) Rådets direktiv 77/93/EEG av den 21 december 1976 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till medlemsstaterna (EGT L 26, 31.1.1977, s. 20).

([9]) Rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen (EGT L 169, 10.7.2000, s. 1).

([10]) Commission Decision 93/365/EEC of 2 June 1993 authorizing the Member States to provide for derogations from certain provisions of Council Directive 77/93/EEC in respect of heat-treated coniferous wood, originating in Kanada, and establishing the details of the indicator system to be applied to the heat-treated wood (inte översatt till svenska) (EGT L 151, 23.6.1993, s. 38).

([11]) Kommissionens beslut 93/422/EEG av den 22 juni 1993 om bemyndigande för medlemsstaterna att fastställa undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 77/93/EEG avseende trä av barrträd som har torkats i torkugn och som har sitt ursprung i Kanada, och om fastställande av detaljerna i det indikatorsystem som skall tillämpas för det ugnstorkade träet (EGT L 195, 4.8.1993, s. 51).

([12]) Kommissionens beslut 93/423/EEG av den 22 juni 1993 om bemyndigande för medlemsstaterna att fastställa undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 77/93/EEG avseende trä av barrträd som har torkats i torkugn och som har sitt ursprung i Förenta staterna, och om fastställande av detaljerna i det indikatorsystem som skall tillämpas för det ugnstorkade träet (EGT L 195, 4.8.1993, s. 55).

([13]) Kommissionens genomförandebeslut 2013/780/EU av den 18 december 2013 om undantag från artikel 13.1 ii i rådets direktiv 2000/29/EG vad gäller barkat sågat trä av *Quercus* L., *Platanus* L. och *Acer saccharum* Marsh. med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT L 346, 20.12.2013, s. 61).

(38) I enlighet med artikel 103 i förordning (EU) 2016/2031 ska kommissionen inrätta ett elektroniskt system för medlemsstaternas inlämning av anmälningar. För att säkerställa att ett sådant elektroniskt system också kan vara tillämpligt för inlämning av rapporter, exempelvis rapporter för inventeringar av EU-karantänskadegörare, prioriterade skadegörare, skadegörare som omfattas av de åtgärder som antas enligt artiklarna 29 och 30 i den förordningen och karantänskadegörare för skyddade zoner, bör artikel 103 första stycket i den förordningen ändras så att den även omfattar medlemsstaternas inlämning av rapporter. Detta är nödvändigt för att rationalisera rapporteringssystemet och stärka digitaliseringsprocessen för växtskyddsåtgärder.

(39) Förordning (EU) 2016/2031 bör därför ändras i enlighet med detta.

(40) Sedan förordning (EU) 2016/2031 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 ([14]) började tillämpas har erfarenheten visat att anmälan om avsaknad av sundhetscertifikat eller andra officiella attesteringar för växter, växtprodukter eller andra föremål som förs in till unionen som en del av passagerares personliga bagage eller genom posttjänster och som är avsedda för personlig konsumtion eller användning, ökar den administrativa bördan för de behöriga myndigheterna oproportionellt mycket i förhållande till den växtskyddsrisk som det är fråga om. Anmälan av dessa sändningar bör därför, om de omfattas av de åtgärder som avses i artikel 1.2 g i förordning (EU) 2017/625, undantas från artikel 66.5 i den förordningen om den bristande efterlevnaden rör avsaknad av sundhetscertifikatet eller andra officiella attesteringar som avses i artikel 99.1 i förordning (EU) 2016/2031. För att få en effektiv översikt över orsakerna till och arten av bristande efterlevnad i varje medlemsstat bör de behöriga myndigheterna dock dokumentera sådana fall av bristande efterlevnad och årligen förse kommissionen och de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater med en rapport innehållande en sammanfattning av denna dokumentation. För att rationalisera rapporteringsskyldigheterna och förbättra digitaliseringen av rapporteringen bör dessa rapporter lämnas in via det informationshanteringssystem för offentlig kontroll (Imsoc) som avses i artikel 131 i förordning (EU) 2017/625.

(41) För att göra det möjligt för tredjeländer och yrkesmässiga aktörer i dessa länder att anpassa sig till de nya bestämmelserna om utfärdande av sundhetscertifikat rörande efterlevnaden av respektive bestämmelser om reglerade icke-karantänskadegörare bör ändringen av artikel 71.2 i förordning (EU) 2016/2031 vara tillämplig från och med 18 månader från dagen för den här förordningens ikraftträdande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) 2016/2031

Förordning (EU) 2016/2031 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 18.6 ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska till kommissionen och övriga medlemsstater anmäla de avgränsade områdena omedelbart efter det att de har inrättats samt vilka skadegörare som berörs och vilka respektive åtgärder som vidtagits. Dessa anmälningar ska göras via det elektroniska anmälningssystem som avses i artikel 103.”

2. I artikel 19 ska följande punkt läggas till:

”8. Upptäckter av en förekomst av den berörda skadegöraren i buffertzonen enligt punkt 2 i denna artikel och upphävanden av avgränsade områden enligt punkt 4 i denna artikel ska anmälas via det elektroniska anmälningssystem som avses i artikel 103.”

3. Följande artikel ska införas:

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95, 7.4.2017, s. 1).

”Artikel 19a

Krisgrupp för växtskydd inom unionen

1. En krisgrupp för växtskydd inom unionen (*krisgruppen för växtskydd*), bestående av experter, ska inrättas i syfte att på medlemsstaternas begäran tillhandahålla dem akut stöd i fråga om de åtgärder som ska vidtas enligt artiklarna 10–19, 27 och 28 avseende nya utbrott av EU-karantänskadegörare och skadegörare som omfattas av de åtgärder som antas enligt artikel 30. I motiverade fall får krisgruppen för växtskydd också, på begäran av en eller flera medlemsstater och av det berörda tredjelandet, ge akut stöd till tredjeländer som gränsar till unionens territorium eller vilka uppvisar en överhängande växtskyddsrisk för unionens territorium i samband med utbrott på deras territorier av EU-karantänskadegörare och skadegörare som omfattas av de åtgärder som antas enligt artikel 30.

För varje fall av stöd ska kommissionen utse specifika medlemmar i krisgruppen för växtskydd på grundval av deras sakkunskap och i samråd med den medlemsstat eller det tredjeland som berörs.

Stödet får särskilt inbegripa följande:

a) Vetenskapligt och tekniskt stöd samt utövande av ledningsfunktioner på plats eller på distans för utrotning av berörda skadegörare, förebyggande av deras spridning och andra åtgärder, i nära samarbete med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat eller det tredjeland som drabbats av utbrott av skadegörare eller där det råder en misstanke om det.

b) Särskild vetenskaplig rådgivning om lämpliga diagnosmetoder, om så är lämpligt, i samordning med det relevanta EU-referenslaboratorium som avses i artikel 94 i förordning (EU) 2017/625 och med andra referenslaboratorier.

c) Särskilt stöd, om så är lämpligt, för att stödja samordning mellan medlemsstaternas eller tredjeländernas behöriga myndigheter och med dessa laboratorier.

Innehållet i samt villkoren och tidpunkten för detta stöd ska fastställas av kommissionen i samförstånd med den berörda medlemsstaten eller det berörda tredjelandet och med de medlemsstater som tillhandahåller experterna.

2. Medlemsstaterna får överlämna en förteckning till kommissionen över de experter som de föreslår ska utses till medlemmar i krisgruppen för växtskydd och hålla denna förteckning uppdaterad. Medlemsstaterna ska samtidigt tillhandahålla alla relevanta uppgifter om varje föreslagen experts yrkesprofil och expertområde.

3. Medlemmarna i krisgruppen för växtskydd ska ha rätt till ersättning för sitt deltagande i den gruppens verksamhet på plats och, i tillämpliga fall, för tjänstgöring som gruppledare eller föredragande under ett visst stöduppdrag.

Denna ersättning samt ersättning för kostnader för resor och uppehälle ska betalas av kommissionen i enlighet med reglerna för ersättning för utgifter för resor och uppehälle samt andra utgifter för experter.”

4. I artikel 22.3 ska första stycket ersättas med följande:

”Senast den 30 april varje år ska medlemsstaterna till kommissionen och övriga medlemsstater rapportera resultaten av de inventeringar som avses i punkt 1 och som utförts under föregående kalenderår. Dessa rapporter ska innehålla uppgifter om var inventeringarna genomförts, tidpunkten för inventeringarna, vilka skadegörare och växter, växtprodukter eller andra föremål som berörs, antalet inspektioner och tagna prover samt förekomsten av varje berörd skadegörare. Dessa rapporter ska lämnas in via det elektroniska anmälningssystem som avses i artikel 103.”

5. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska tredje stycket ersättas med följande:

”De fleråriga inventeringsprogrammen ska upprättas för en period på fem till tio år. Dessa program ska ses över och uppdateras på grundval av tillämpliga regler och växtskyddssituationen i det berörda territoriet.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska på kommissionens begäran anmäla sina fleråriga inventeringsprogram till kommissionen och till de andra medlemsstaterna. Dessa anmälningar ska lämnas in via det elektroniska anmälningssystem som avses i artikel 103.”

6. Artikel 24.2 ska ersättas med följande:

”2. Senast den 30 april varje år ska medlemsstaterna till kommissionen och övriga medlemsstater rapportera resultaten av de inventeringar som avses i punkt 1 och som utförts under föregående kalenderår. Dessa rapporter ska lämnas in via det elektroniska anmälningssystem som avses i artikel 103.”

7. Artikel 25.3 ska ersättas med följande:

”3. Beredskapsplaner får kombineras för flera prioriterade skadegörare med liknande biologi och värdväxter. I sådana fall ska beredskapsplanen bestå av en allmän del som är gemensam för alla prioriterade skadegörare som omfattas av den, och en särskild del för var och en av de berörda prioriterade skadegörarna. På samma sätt får medlemsstaterna samarbeta för att synkronisera beredskapsplaner för vissa arter, när så är lämpligt för prioriterade skadegörare med liknande biologi och överlappande eller angränsande utbredningsområden för värdväxter.”

8. I artikel 30.1 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Genom åtgärderna ska, i förekommande fall, en eller flera av de bestämmelser som avses i artikel 28.1 första stycket a–g genomföras med avseende på varje berörd skadegörare. Åtgärderna får omfatta förbud mot införsel till, förflyttning inom samt innehav, uppförökning eller frisläppande av skadegöraren på unionens territorium och krav avseende införsel till och förflyttning inom unionens territorium av växter, växtprodukter och andra föremål.”

9. Artikel 34.2 ska ersättas med följande:

”2. Senast den 30 april varje år ska medlemsstaterna till kommissionen och övriga medlemsstater anmäla resultaten av de inventeringar som avses i punkt 1 och som utförts under föregående kalenderår. Dessa anmälningar ska lämnas in via det elektroniska anmälningssystem som avses i artikel 103.”

10. I artikel 37 ska följande punkt läggas till:

”10. Om växter för plantering har förts in till, eller förflyttats inom, unionens territorium i strid med punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna anta de nödvändiga åtgärderna och anmäla denna bristande efterlevnad och dessa åtgärder till kommissionen och övriga medlemsstater via det elektroniska anmälningssystem som avses i artikel 103.

Medlemsstaterna ska också anmäla dessa åtgärder till det tredjeland från vilket växterna för plantering fördes in till unionens territorium.”

11. I artikel 42 ska följande punkt införas:

”1a. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 105 för att komplettera denna förordning genom att fastställa förfarandet för förtecknande av högriskväxter, högriskväxtprodukter och andra högriskföremål.

Denna delegerade akt ska omfatta samtliga följande inslag:

a) Framtagande av uppgifter för bedömningen av högriskväxter, högriskväxtprodukter och andra högriskföremål.

b) De åtgärder som ska vidtas efter det att dessa uppgifter har tagits emot.

c) Förfarandena för den bedömningen.

d) Hanteringen av dokumentation med avseende på konfidentialitet och uppgiftsskydd.”

12. Följande artikel ska införas:

”Artikel 42a

Tillfälliga undantag från de förbud som föreskrivs i artiklarna 40 och 42 och från de krav som avses i artikel 41

1. Med avvikelse från artiklarna 40.1 och 41.1 får kommissionen genom genomförandeakter anta tillfälliga undantag från det förbud som föreskrivs i artikel 40.1 och från de särskilda och likvärdiga krav som avses i artikel 41.2 när det gäller införsel till unionens territorium av särskilda växter, växtprodukter och andra föremål som har sitt ursprung i ett eller flera tredjeländer och som utgör en växtskyddsrisk som ännu inte har bedömts fullt ut.

Genom dessa genomförandeakter ska

a) tillfälliga åtgärder avseende införsel av dessa växter, växtprodukter och andra föremål till unionens territorium fastställas, i enlighet med principerna i avsnitt 2 i bilaga II, och

b) de relevanta delarna av den genomförandeakt som avses i artiklarna 40.2 och 41.2 ändras genom att det införs en hänvisning till undantaget avseende den växt, den växtprodukt eller det andra föremål som berörs.

2. De tillfälliga undantag som avses i punkt 1 får endast antas om

a) i) kommissionen har erhållit uppgifter som motiverar att tillfälliga undantag antas med krav som är likvärdiga med eller strängare än dem som avses i artikel 41, eller

ii) det berörda tredjelandet har lämnat in en begäran till kommissionen som innehåller officiella skriftliga garantier om att de åtgärder som är nödvändiga för att motverka växtskyddsrisken i fråga har tillämpats inom dess territorium före och vid tidpunkten för inlämningen av begäran, och

b) en bedömning har visat att dessa växter, växtprodukter eller andra föremål utgör en risk som kan reduceras till en acceptabel nivå genom att tillämpa de åtgärder som krävs för att hantera växtskyddsrisken i fråga.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 105 för att komplettera denna förordning med avseende på det förfarande som ska följas för att bevilja de tillfälliga undantag som avses i punkt 1 i den här artikeln. Denna delegerade akt ska innehålla bestämmelser om följande inslag i förfarandet:

a) Utarbetandet av, innehållet i och inlämningen av begäranden och dokumentation av de berörda tredjeländerna.

b) De åtgärder som ska vidtas efter det att dessa begäranden och denna dokumentation har tagits emot, när så är lämpligt inbegripet samråd med vetenskapliga organ eller beaktande av vetenskapliga yttranden eller studier.

c) Hanteringen av begärandena och dokumentationen med avseende på konfidentialitet och dataskydd.

4. Med avvikelse från artikel 42.2 får kommissionen genom genomförandeakter anta tillfälliga undantag från de akter som avses i artikel 42.3, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Växtskyddsrisken avseende de berörda högriskväxterna, högriskväxtprodukterna eller andra högriskföremålen har ännu inte bedömts fullt ut.

b) En preliminär bedömning har visat att dessa växter, växtprodukter eller andra föremål utgör en risk som kan reduceras till en acceptabel nivå genom att tillämpa de åtgärder som krävs för att hantera växtskyddsrisken i fråga.

c) Ingen genomförandeakt enligt artikel 42.4 har ännu antagits vad gäller de berörda växterna, växtprodukterna eller andra föremålen.

I dessa genomförandeakter ska det fastställas tillfälliga åtgärder som avser införsel av de växterna, växtprodukterna eller andra föremålen till unionen och som är nödvändiga för att reducera respektive växtskyddsrisk till en acceptabel nivå.

5. De genomförandeakter som avses i punkterna 1 och 4 ska innehålla bestämmelser om årlig rapportering från det berörda tredjelandet om tillämpningen av respektive tillfälliga åtgärder. Om en rapport leder till slutsatsen att den berörda risken inte hanteras på lämpligt sätt genom de åtgärder som rapporteras, ska den akt i vilken dessa åtgärder föreskrivs omedelbart upphävas eller ändras efter behov.

6. Tillämpningsperioden för de genomförandeakter som avses i punkt 1 får inte vara längre än fem år. Denna period får dock förnyas och de krav som det berörda undantaget är föremål för får ändras, om det är motiverat på grundval av en uppdaterad bedömning.

7. De genomförandeakter som avses i punkterna 1 och 4 ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 107.2."

13. I artikel 44.1 ska led a ersättas med följande:

"a) Det berörda tredjelandet säkerställer, genom att under sin offentliga kontroll vidta en eller flera specificerade åtgärder, en växtskyddsnivå som motsvarar de särskilda kraven i fråga om införsel till eller förflyttning inom unionens territorium av de berörda växterna, växtprodukterna och andra föremålen från andra tredjeländer."

14. Artikel 71.2 ska ersättas med följande:

"2. Det ska under rubriken 'Tilläggsdeklaration' i sundhetscertifikatet anges vilket specifikt krav som är uppfyllt i de fall där det i respektive genomförandeakt som antagits enligt artiklarna 28.1, 28.2, 30.1, 30.3, 37.4, 41.2, 41.3, 54.2 och 54.3 finns flera olika möjliga alternativ vad gäller sådana krav. När detta anges ska det berörda kravets fullständiga ordalydelse återges. Om en eller flera kategorier av växter för plantering, som avses i artikel 37.7 angående reglerade EU-icke-karantänskadegörare, anges ska den fullständiga lydelsen av det tillämpliga alternativet för den berörda kategorin återges."

15. I artikel 81 ska följande punkt läggas till:

"3. Kommissionen får genom genomförandeakter, fastställa i vilka fall punkt 1 a i denna artikel inte är tillämplig på vissa växter, växtprodukter eller andra föremål som distribueras genom distansförsäljning. Dessa genomförandeakter får fastställa villkor för sin tillämpning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 107.2."

16. I artikel 88 ska följande stycken läggas till:

"Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa bestämmelser

a) som anger vilka växter, växtprodukter och andra föremål som, med avvikelse från första stycket, får förflyttas inom unionen med ett växtpass som är knutet till dessa på annat sätt än genom fysiskt anbringande på grund av att deras storlek, form eller förpackningssätt gör detta anbringande omöjligt eller mycket svårt, och

b) med regler som säkerställer att det berörda växtpasset, även om det inte är anbringat, fortfarande hänvisar till respektive växter, växtprodukter och andra föremål.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 107.2."

17. Artikel 94.2 ska ersättas med följande:

"2. Med avvikelse från punkt 1 första stycket får medlemsstaterna besluta att, vid den berörda växtens eller växtproduktens eller det berörda andra föremålets införselställe till unionens territorium, ersätta ett sundhetscertifikat med

a) en bestyrkt kopia av det ursprungliga sundhetscertifikatet; kopian ska utfärdas av den behöriga myndigheten och endast åtfölja förflyttningen av den berörda växten eller växtprodukten eller det berörda andra föremålet fram till dess att växtpasset utfärdas, eller

b) informationen i det elektroniska anmälningssystem som avses i artikel 103, förutsatt att det elektroniska sundhetscertifikatet eller en digital kopia av sundhetscertifikatet finns att tillgå i detta system och på begäran av behöriga myndigheter görs tillgängligt under förflyttningen av den berörda växten eller växtprodukten eller det berörda andra föremålet fram till den tidpunkt då växtpasset utfärdas.”

18. Artikel 99.1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 105 för att komplettera denna förordning med avseende på vilka uppgifter som ska ingå i specifika officiella attesteringar för växter, växtprodukter eller andra föremål, utom träemballage, som bevis på genomförandet av åtgärder som antagits enligt artikel 28.1, 28.2, 30.1, 30.3, 41.2, 41.3, 44, 54.2 eller 54.3.”

19. I artikel 103 ska första stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska inrätta ett elektroniskt system för medlemsstaternas inlämning av anmälningar och rapporter.”

20. I artikel 104 första stycket ska inledningen ersättas med följande:

”Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa särskilda regler avseende inlämning av de anmälningar som avses i artiklarna 9.1, 9.2, 11, 17.3, 18.6, 19.2, 19.8, 28.7, artikel 29.3 första stycket, och artiklarna 30.8, 33.1, 37.10, 40.4, 41.4, 46.4, 49.6, 53.4, 54.4, 60.2, 77.2 och 95.5. Dessa regler ska gälla en eller flera av följande aspekter:”.

21. Artikel 105 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 42.1a och 42a.3 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 5 januari 2025. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 6.2, 7, 8.5, 19.7, 21, 32.5, 34.1, 38, 42.1a, 42a.3, 43.2, 46.2, 48.5, 51, 65.4, 71.4, 76.4, 81.2, 83.6, 87.4, 89.2, 96.2, 98.1, 99.1, 100.4, 101.5 och 102.6 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. En delegerad akt som antagits enligt artiklarna 6.2, 7, 8.5, 19.7, 21, 32.5, 34.1, 38, 42.1a, 42a.3, 43.2, 46.2, 48.5, 51, 65.4, 71.4, 76.4, 81.2, 83.6, 87.4, 89.2, 96.2, 98.1, 99.1, 100.4, 101.5 och 102.6 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

Artikel 2

Ändring av förordning (EU) 2017/625

I artikel 66 i förordning (EU) 2017/625 ska följande punkt införas:

”5a. Växter, växtprodukter eller andra föremål som omfattas av de åtgärder som avses i artikel 1.2 g och som förs in till unionen som en del av passagerares personliga bagage, eller genom posttjänster, avsedda för personlig konsumtion eller användning ska undantas från underrättelseskyldigheten enligt punkt 5 i den här artikeln om den bristande efterlevnaden gäller avsaknad av sundhetscertifikat eller annan officiell attestering som avses i artikel 99.1 i förordning (EU) 2016/2031.

De behöriga myndigheterna ska dokumentera dessa fall av bristande efterlevnad och årligen förse kommissionen och de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater med en rapport innehållande en sammanfattning av denna dokumentation.

Den rapporten ska lämnas in via Imsoc.”

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.14 ska tillämpas från och med den 6 juli 2026.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 27 november 2024.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
R. METSOLA	BÓKA J.
Ordförande	*Ordförande*